

N	O	V	Ý	A	T	I	M	Y	N	O	N	A	R	E
O	K	P	A	R	H	Ř	Y	T	Č	T	Ň	N	N	M
G	A	O	R	O	Z	V	R	H	A	S	E	Í	P	I
R	Ú	Z	L	Č	K	E	L	B	O	E	L	L	D	S
A	S	V	N	E	C	Ě	U	N	Ý	Z	E	E	O	E
V	T	Á	T	N	A	L	P	M	I	Ó	Z	Z	R	K
I	Ř	N	O	K	K	L	Í	Č	E	N	K	A	U	R
T	E	K	M	A	K	E	T	A	A	A	Z	V	Č	E
A	D	A	K	K	T	A	J	E	N	K	A	D	E	T
C	N	T	R	R	A	R	U	G	I	F	R	B	N	Á
E	A	K	V	O	H	C	E	D	N	A	Ě	A	K	Ř
M	A	V	Í	N	M	U	L	B	Ž	A	V	V	A	K
P	R	A	L	O	D	O	D	Ž	U	E	Ů	L	H	A
D	Ě	J	E	P	I	S	I	B	D	P	D	N	E	N
J	E	H	L	I	C	E	Ž	Á	A	N	Í	A	M	Ž

ANONYMITA, BAVLNA, ČTYŘHRA, DECHOVKA, DĚJEPIS, DOLAR, DORUČENKA, DŮVĚRA, DUŽNINA, EMISE, FIGURA, GRAVITACE, HUDBA, IMPLANTÁT, JEHLICE, KLÍČENKA, KONCERT, MAKETA, MATKA, OBLEK, PONORKA, POZVÁNKA, PUBERTA, ROČENKA, ROZVRH, SEKRETÁŘKA, SEZÓNA, TABULKA, TAJENKA, ÚSTŘEDNA, VAZELÍNA, ZELENĚ, ŽELVA, ŽIDLE.

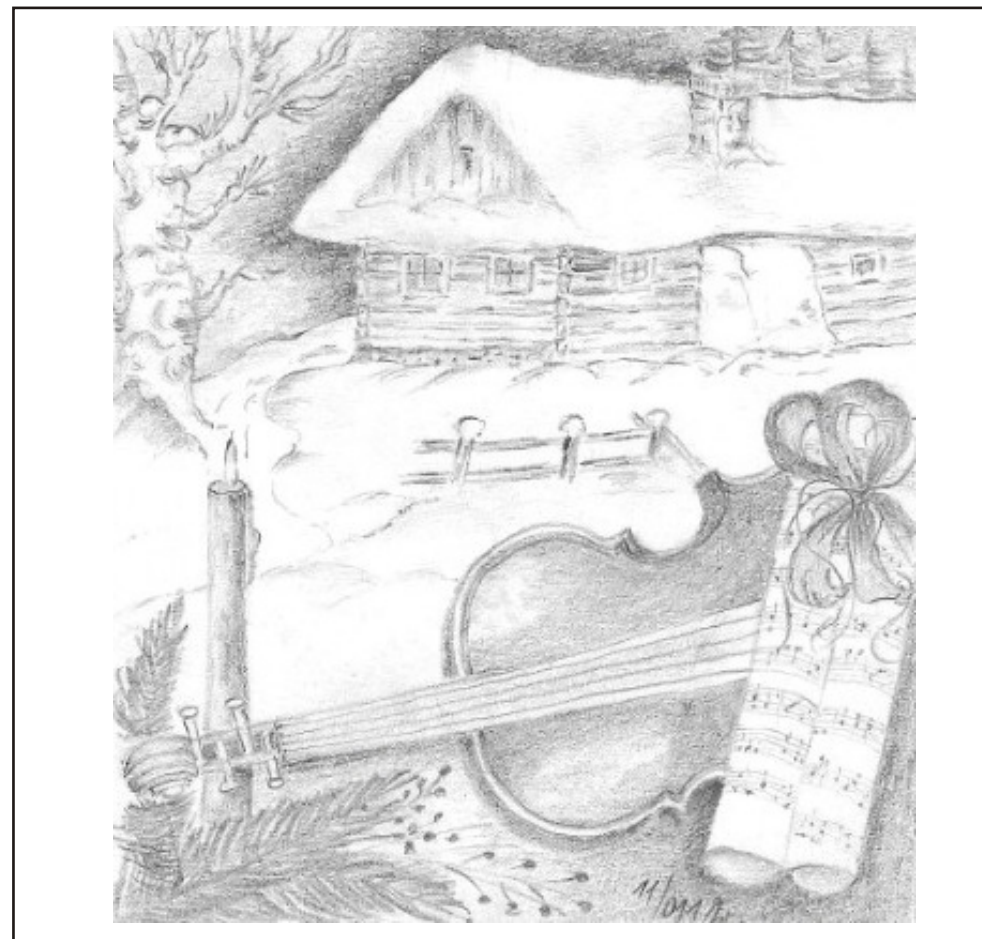
NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 12.12.2024.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

... A GLORIA ZNÍ ZE VŠECH KOSTELŮ

VÁNOČNÍ ČAS - Josef Suchý

Jiskření

Jiskření sněhu kam jen dohlédneš.
A v duši takřka stejně bílo též.
Svět má své sváry, potyčky a seče,
my Spasiteli v jeslích pokloňme se vkleče.

Větvička jmelí

Větvička jmelí ožehnutá mrazem.
Na misce ořechy a ovoce.
A cinknutí hvězdy upuštěné na zem,
z níž po ráji to bude vonět rázem -
Tak přicházejí opět Vánoce.

Betlémská hvězda

A buďme spolu šťastni ve vrtkavém bytí,
kde peřejemi víří prudký tok.
Betlémská hvězda ať vám jasně svítí
na další cestu celý příští rok.

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Prodej živých ryb bude v pátek 20.12.2024 od 15 do 18 hod. pod základní školou.
V případě zájmu o jiný druh než je kapr (amur) - volejte prosím tel. 731 964 722.

Obec Březnice zve všechny malé i velké sportovce na tradiční Štěpánské bruslení -
26.12.2024. Od 14:00 do 15:30 hod. máte možnost veřejného bruslení zdarma
na horní ledové ploše ve Zlíně = CCM arena.

Obec Březnice a SK Březnice zve všechny chlapy, kteří si chtějí poslední den
letošního roku zasportovat, na SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK - 31. 12. 2024
v 10:00 hodin ve Sportovním areálu Březnice.

Bližší informace a závazné přihlášky na emailu: starosta@breznice-zlin.cz.

TJ Sokol Březnice si Vás dovoluje pozvat na tradiční Vánoční setkání před
sokolovnou 25.12.2024 od 18 hod.

Kromě příjemné vánoční atmosféry se můžete těšit na zajímavé občerstvení
a vystoupení březnického dechového tělesa.

Na náš časopis jste ve IV. čtvrtletí darovali:
V Březnici 1 450,- Kč, v Bohuslavicích v obchodě Hruška 450,- Kč, v pokladničce
v kapli 250,- Kč, v Salaši 500,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 22. 1. 2025.

Redakce časopisu přeje všem čtenářům krásné vánoční svátky a mnoho zdraví
v novém roce.

Blahopřání

V tomto krásném předvánočním čase slaví manželé Zdeněk a Jindřiška Švajdovi krásná životní jubilea.

Je nám velkou ctí, že můžeme v našem časopisu popřát oběma jubilantům všechno dobré, ať jim slouží to nejcennější - zdraví, ať se radují ze všeho, co mají rádi.

Paní učitelka Jindřiška byla u zrodu časopisu Naše dědiny a byla také dlouholetou členkou redakční rady. I když jí dnes už zdraví nedovoluje přicházet mezi nás, je stále aktivní a my jsme vděční za každý její příspěvek do časopisu. A není to ledajaký příspěvek, vždycky náš časopis obohatí a doslova „okoření“. Její manžel Zdeněk svým vyprávěním bývá často spoluautorem těchto krásných příspěvků, protože zná v Březnici každý kout a o Březnici kdejakou příhodu.

Čeho si nejvíce v redakci ceníme? Že máme takový archivní poklad obrázků, které paní Švajdová namalovala a stále maluje. Jejím originálům patří titulní strana našeho časopisu a my jsme za to nesmírně vděční.

Dovolíme si za všechny čtenáře oběma ze srdce poděkovat a k Vaším narozeninám poslat plnou náruč zdraví, lásky, radosti a požehnání.

redakce

Největší filantrop

Kdo je největší filantrop na světě? (Filantrop - dobročinný člověk, lidumil).

Možná nás napadnou jména některých celebrit a osobností. Ty jsou ale rozhodně převýšeny největším filantropem - samotným Bohem. Proč je Bůh největším filantropem? Ze dvou důvodů, jak objasňuje autor z listu Titova:

1. Je to dobrota vůči těm, kteří si to nezasloužili. „Ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil" (Tit 3,5).

2. Je to dobrota, která nespočívá v obrovském hmotném daru (peněz, prostředků k životu), ale v samotném Bohu. Bůh dává sebe, ne něco! Navíc dává sebe „hojně, bez míry, podle božské míry".

Abychom mohli docenit velikost Boží dobroty, prosme o milost poznání, že Boží láska je darem nezaslouženým, darem, na který bychom nikdy neměli. Ať už bychom dělali cokoli (rozdali všechno nebo do ohně pro druhé skočili, jak píše apoštol Pavel v 1. listu Korint'ánům 13,3), nikdy bychom nebyli schopni ho získat.

Stojíme na prahu nového občanského roku. Silvestr je tradičně dnem reflexe, rekapitulace a nového vykročení. Je moudré vzít si na pomoc evangelium, které vrhá světlo na naši minulost i budoucnost. Konáme-li retrospektivní pohled na uplynulý rok, většinou se ptáme: „Za co mohu poděkovat? Kde jsem selhal? Kde byl Bůh v tomto roce? Vidím jeho stopy ve svém životě?" A poté pohled do budoucnosti. Evangelium nás zve, abychom Bohu uvěřili. Máme uvěřit nově na prahu nového roku, tváří tvář všem možným otázkám, obavám z té či oné krize. Uvěřit, že v Bohu je život a světlo, a to zcela konkrétně pro mě a mou rodinu. Uvěřit, že on je nade všemi událostmi tohoto roku a že temnoty zla a chaosu ho nepohlčí - ani letos.

Do nového občanského roku 2025 vyprošuji všem občanům z Březnice, z Bohuslavic a ze Salaše Boží pomoc a požehnání: „Ať Vám Bůh žehná a ochraňuje Vás. Ať Vám Bůh ukáže svou jasnou tvář a je k Vám milostivý. Ať Bůh obrátí k Vám svou tvář a dopřeje Vám pokoje!"

P. Jaroslav Polách, duchovní správce

Podzim se Zuzanou Pospíšilovou v Bohuslavicích

V měsících říjnu, listopadu a prosinci v Bohuslavicích u Zlína probíhá akce s názvem „Podzim se Zuzanou Pospíšilovou“.

Děti v místní ZŠ a MŠ se od října postupně seznamovaly s knihami od jejich oblíbené spisovatelky dětské literatury Zuzany Pospíšilové, které vlastní doma či je máme ve fondu naší malinké obecní knihovny. Po návštěvě knihovny si děti zapůjčily některé další knihy ke čtení při vyučování v hodinách českého jazyka a literatury, jenž bylo zaměřeno na tvorbu p. Pospíšilové.

Tato autorka za námi do Bohuslavic přijela v pondělí 18. listopadu. Postupně proběhly 3 po sobě jdoucí besedy - první pro 1. a 2. ročník, následovala skupina dětí z MŠ a vše uzavírali naši nejstarší žáci ZŠ - 3., 4. a 5. ročník.

Paní Pospíšilová měla na jednotlivé interaktivní besedy připravený program adekvátní věku účastníků a svým hravým, velice příjemným a zejména poutavým projevem všechny vtáhla do úžasné atmosféry plné hádanek, aktivit a autorského čtení. Děti se krásně zapojovaly, spolupracovaly a někteří čtenáři dokonce využili možnosti nechat si od autorky podepsat jejich vlastní knihy, které si na besedu přinesli z domu.

Na tyto besedy nyní plynule navazuje výtvarná soutěž výkresů na téma „Má oblíbená kniha od Zuzany Pospíšilové“, jenž probíhá v knihovně od soboty 23. listopadu až do konce prosince. V rámci otevírací doby knihovny čtenáři a návštěvníci knihovny hlasují a rozhodují, které výtvary vyhrají. Vyhlášení výsledků a předání knižních cen jednotlivým kategoriím proběhne po návratu do školy po vánočních prázdninách.

Mockrát děkuji paní Pospíšilové za to, jak nám zpestřila svým příjezdem podzimní pondělní dopoledne. Poděkování si zaslouží paní starostka a pedagogové ZŠ za podporu a pomoc při přípravě a samotném průběhu této akce. A největší díky patří za poskytnutí dotace Svazu knihovníků a informačních pracovníků České republiky - naši akci podpořil SKIP ČR - Velká Morava.

Silvie Minaříková,
knihovnice v Obecní knihovně v Bohuslavicích u Zlína

V září nás navštívila velká voda a museli jsme se popasovat s nástrahou povodní. Naštěstí se potok vyžil jen na některých místech, které měli naši dobrovolní hasiči pod kontrolou.

Během listopadu jsme dokončili po nekonečných dvou letech Změnu územního plánu. Díky tomu můžeme v průběhu příštího roku získat stavební povolení na již dlouho plánovanou cyklostezku mezi námi a Březnicí.

Také jsme se pustili do projektu na rekonstrukci dětského hřiště (vedle víceúčelového). Vizualizaci již máme a realizace by měla proběhnout v jarních měsících příštího roku. Avšak pouze za předpokladu získání dotací od Zlínského kraje. Hřiště bude opatřeno zcela novými prvky i povrchem.

Adventní čas jsme společně přivítali během vánočního jarmarku s rozsvícením obecního stromku. Vše se odehrávalo před hospodou, se kterou jsme se v této podobě mohli rozloučit. I přesto, že změna obvyklého místa této akce měla řadu odpůrců, byla jsem překvapená, kolik se nás sešlo. Spousta z vás se přišla podívat na jarmark, vnitřní prostory hospody, posedět si a popovídat. Hospoda tedy opět po letech ožila, a to byla pro nás pořadatele asi největší odměna. Bohužel nám trochu selhávala technika. Děkuje tedy paním učitelkám a dětem z naší MŠ a ZŠ za jejich vystoupení a že se touto komplikací účinkující nenechali rozhodit.

Na závěr bych vás všechny ráda pozvala opět po roce na silvestrovský svařák před obecní úřad, kde spolu můžeme přivítat nadcházející rok 2025.

Hned po svátcích v neděli 5.1. vás zároveň zvou na ledovou plochu na stadion do Zlína, kterou bude mít naše obec opět zarezervovanou. Sledujte tedy webové a fb stránky obce.

Přeji všem krásné a pohodové Vánoce a do dalšího roku hlavně to zdraví a spokojenost.
Světlana Bilavčíková, starostka obce Bohuslavice

Od ZK nám byla schválena **dotace:**

Dotace od ZK: 100.000,- Kč

Celková částka: 146.969,- Kč

- Změna územního plánu

Změna se týká především vymezení ploch technické infrastruktury - kanalizačních stok ČOV na základě projektu zpracovaného v roce 2022. Dále se týká i projektu na cyklostezku a změny plochy občanské vybavenosti bývalé ZŠ a hřiště pod školou.

Od ZK nám byla schválena **dotace:**

Dotace od ZK: 301.000,- Kč

Celková částka: 191.000,- Kč

Výsadba ovocné aleje

V listopadu v obci proběhla výsadba ovocné aleje. Akce byla zaštitěna organizací Sážíme stromy a financovaná společností Pure Storage Czech Republic s.r.o. Vysázeno bylo celkem 60 starších odrůd třešní a jablek. Na pomoc přišlo přes 40 dobrovolníků.

Další investiční akce a události

V lednu jsme začali řešit sanaci obecního úřadu, a ještě během zimních měsíců jsme měli obecní úřad odizolovaný. Zároveň se u toho opravila fasáda a upravilo prostranství kolem budovy. Tuto investici jsme samozřejmě ocenili nejvíce v září, kdy všechny zmíněné zásahy prošly zatěžkávací zkouškou během povodní.

Během jarních a letních měsíců jsme se pustili do projektu rekonstrukce hospody. Na projektu se stále pracuje a vizualizaci jste mohli vidět během vánočního jarmarku.

V dubnu jsme zjistili, že dostaneme dotaci na rekonstrukci víceúčelového hřiště, které jsem zmiňovala výše. V průběhu července a srpna se tedy kromě rekonstrukce hřiště řešila ještě oprava hraničkové cesty. Ta probíhala ve spolupráci s obcí Doubravy. Díky srovnání této již zanedbané komunikace zde máme další místa, kde se dá sportovně využít volný čas.

Kromě těchto investic se v červenci začaly čipovat a označovat popelnice, a i když to byl běh na dlouhou trať, tak můžu konstatovat, že máme hotovo. Data získaná z jednotlivých svozů se budou dále ukládat a vyhodnocovat. Jelikož se ukládání a zpracovávání odpadu neustále zdražuje a obec doplácí stále více, není vyloučeno, že na tuto situaci budeme muset znovu reagovat. Ale to se prozatím příštího roku určitě netýká.

Rozsvícení vánočního stroměčku na Salaši

Na konci listopadu nás čekalo každoroční rozsvícení stroměčku, které naše komise a ČČK pořádají už spoustu let. Letos jsme akci již po druhé uskutečnili v bývalé mateřské školce, dříve i škole, dnes už v multifunkčním sále.

Rozsvícení stroměčku se konalo v sobotu 30. listopadu. V tento den bylo krásně, slunce svítilo, samozřejmě jak to v zimě bývá, určitá zima byla. Lidé se pomalu začali scházet u stroměčku a u stolečků, kde na ně čekal horký čaj, perníčky, chleba se sádlem, škvarkovkou a nesměla chybět cibule, která dodala tu správnou chuť i k následujícím štamprličkám, které si naši chlapi z dědiny přinesli a zároveň tak po dlouhé době popovídali.

Pomalou se začalo stmívat, prostor před budovou byl zcela naplněn lidmi a můj manžel- Libor Janíček přivítal všechny občany, kteří se dostavili, a přednesl jim, co vlastně je advent a vánoční čas. Já jsem poděkovala všem přítomným, všem co přispěli ruku k dílu, aby se tato akce mohla uskutečnit. Pohoštění, chystání, výzdoba, balíčky, vystoupení našich dětí. Po proslovu jsme začali všichni odpočítávat. 10,9,8,..... a teď, vánoční stroměček se rozsvítil a mnohým rozzářil oči a úsměv na tváři.

Po té jsme se všichni odebrali dovnitř do tepla, kde nás čekalo překrásné vystoupení našich dětí. Lidé se usadili na židle, někteří postáli, zhaslo se světlo a s velkým nadšením jsme očekávali, co se bude dít. Místnost byla vánočně vyzdobená, v sále začala hrát Zuzanka Strapková na harmoniku a pomalu přicházely děti v kostýmech. Pověsily si svou hvězdičku a začaly společně zpívat. Celé vystoupení mělo i svého vpravěče, kterým byla Zuzanka Bouchalová.

Děti nám svým vystoupením ukázaly, kdo byly Barborky nebo taktéž Lucky, které hojně vycházely do ulic. Nebo také Mikuláš, čert a anděl, které dobře všichni známe. Tato doba byla propojena s tajemnem, nadpřirozených bytostí. A ti také dodnes navštěvují naše obydlí. A chvála jim, že dodržují staré tradice. Předvedli nám ve svých kostýmech celou vánoční atmosféru, kdo co měl za úkol v daný čas, Advent, Mikuláše, čerty, anděle, Barborky, Vánoce, Štědrý den, narození Krista. Všechno, co je spojené s vánočními svátky, nám naše děti odehrály jak v písních, tak v básničkách. Bylo to úžasné. Holky Bouchalovy nám zazpívaly a zahrály na saxofon. Na závěr se všechny děti uklonily. Jak bych laicky řekla „nemělo to chybu“. Naše salašské občanstvo zatleskalo, troufnu si říci, bylo nadšeno. Byli i takoví, co se neubránili slzám. Slzám štěstí, dojetí, vzpomínek. Na každého z nás tento čas působí různě.

Rok 2024 v Bohuslavicích

Rok 2024 přinesl do Bohuslavic u Zlína řadu zajímavých a důležitých událostí, které utvářely život v naší obci. Měsíc po měsíci jsme prožívali okamžiky, které nejen obohatily místní komunitu, ale také posílily její soudržnost. Ať už šlo o nové projekty, akce pro občany nebo iniciativy zaměřené na ochranu životního prostředí, tento rok byl plný aktivit, které napomohly našemu společnému rozvoji a zlepšení kvality života. V následujících řádcích se podíváme na hlavní momenty, které stály za tímto rušným rokem.

Nejprve pojdme uplynulý rok shrnout v číslech (k 11. 12. 2024)

Počet občanů k 1.1.2024 - **734**

Počet přistěhovaných občanů - **17**

Počet odstěhovaných občanů - **9**

Narození občánků - **4**

Počet zemřelých občanů - **6**

Od začátku roku jsme měli možnost potkat se celkem na **16** veřejných akcích. Příležitostí je tedy spousta a na konci roku se opět můžete těšit na videosestřih ze všech akcí na našich webových stránkách.

ČERPANÉ DOTACE

- rekonstrukce víceúčelového hřiště

V letních měsících prošlo víceúčelové hřiště rekonstrukcí. Jednalo se o kompletní výměnu povrchu, všech obvodových sítí a přidání průchozí branky směrem k dětskému hřišti.

Povrch na rozdíl od původního nyní neklouže a díky vyššímu vlasu je pohyb a běh tlumenější a pohodlnější.

Od **ZK** nám byla schválena **dotace:**

Dotace od ZK: 847.000,- Kč (49,97%)

Celková částka: 1.695.040,60,- Kč

- dovybavení JSDHO

Základní složení JSDHO (Jednotka sboru dobrovolných hasičů) se letos rozšířilo o nové členy, což je výrazným přínosem pro naši obec. Díky dotaci Zlínského kraje máme možnost dovybavit tyto nové hasiče potřebnou technikou a ochrannými prostředky. Celkové náklady na pořízení ochranných oděvů, obuvi, rukavic a přileb dosáhly 146 969 Kč. Tato investice nejen zlepší bezpečnost našich nových členů, ale také posílí naši jednotku, která nyní čítá 15 aktivních hasičů připravených zasáhnout v případě ohrožení.

Premýšlel jsem o tom, co je vlastně naivní umění. Co nás na něm tak uchvacuje? Co jsem to tady vlastně uviděl? Myslím si, že naivní umění je čistý pohled dítěte oprostěný od všeho nepodstatného, zaměřující se na konkrétní realitu bez zbytečných a rušivých příkras. Je to ten nejprůzračnější výtvarný pohled na realitu. Je to nakreslená ryzí skutečnost zbavená všech zátiší, krajinek v pozadí, drapérií a jiných příkras. Je pohledem dítěte (třeba i velikého) na čisté reálie světa, kde tatínek je tatínek a maminka je maminka, plovárna je plovárna a horkovzdušný balón je vznášejícím se horkovzdušným balónem. Je to pohled na prostou krásu světa samu o sobě. Je to štětce obtažená syrová realita. Co je nad to, je v naivním umění od zlého.

Šel jsem v tom horku a nemyslel už na sprchu ani na majora Černého. Měl jsem před očima toho chlapce a jeho hlavu plnou divoké zvěře. Napadlo mne, že i my si obraz vlastního života často kaširujeme a zdobíme různými idylkami, zátišími a hrou světél a stínů. Že i my někdy máme málo odvahy pročistit obraz vlastního života pohledem čistého myšlení naivních malířů a dětí. Dávalo mi najednou smysl, proč bylo řečeno: „Nebudete-li jako děti, do nebeského království nevejdete.“ A proč to bylo řečeno. Ano, taková lidé jako ten malý chlapec si nebeské království sami otevírali. Bylo mi najednou jasné, proč vůbec první blahoslavenství se týká chudých v duchu, lidí prostých a proč se jim nebeské království dává do vlastnictví.

Jednou ale i my budeme nekompromisně postaveni před skutečný obraz svého života prostý všech příkras. Jednou ten nejvyšší Malíř obtáhne skutečné kontury toho, co jsme dělali a o co jsme ve skutečnosti usilovali. Pak nám nezbude než doufat, že kolem nás - podle svého absolutního pravítka - namaluje krajinku svého věčného domova a ne prohýbající se mříže říše zla, marnosti a ztracení.

Ivan Slezák

Najednou zazvonil zvonec a přichází Mikuláš s andělem. Děti se seběhly, aby splnily přání Mikuláši a přednesly připravené básně. Některé děti s obavami otálely, ale rodiče jim samozřejmě pomohli s básničkou. Za to si všechny děti zasloužily balíček sladkostí.

Po vystoupení a po Mikuláši se hodně občanů odebralo domů s dobrou náladou. Děti nadšené až si rozbalí nějakou tu dobrotu. Někteří ještě zůstali, ochutnávali perníčky, čaj a nějakou tu štamprličku. Ještě si chtěli užít ten pocit, že se po dlouhé době sešli, popovídali si, zasmáli se, protože v této uspěchané době to mnohdy nejde.

Na závěr bych chtěla poděkovat Českému červenému kříži za obsluhu, občerstvení, hasičům za výpomoc, a hlavně komisi místní části za přípravu, výzdobu a finanční prostředky na celou tuto akci. A hlavně Zuzankám za naskoušení vystoupení s dětmi, které bylo časově náročné.

A také bych chtěla moc poděkovat všem, kteří si zakoupili adventní věnec nebo nějaký jiný výrobek, které jsme s rodiči a jejich dětmi vyráběli o týden dříve. Tím také přispěli na dobrou věc. Na péči o nemohoucí občany, na jejich kompenzační pomůcky, na mobilní hospicovou péči, službu duchovní a péči v domácím prostředí. To vše pro zdravotní ústav PAHOP. Děkujeme, že se někteří občané přidali a vybrali jsme částku 4.100 Kč.

Děkuji a příští rok se budeme opět těšit.

Renata Janíčková

Zprávy ze Základní školy v Březnici

NÁVŠTĚVA MIKULÁŠE V NAŠÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Dne 5. prosince zavítal do naší školy Mikuláš se svými pomocníky - andělem a čertem. Postupně navštívili všechny třídy a přinesli s sebou spoustu radosti, ale i trochu strachu. Mikuláš si vyslechl básničky a písničky, které si děti připravily, a pochválil ty, kteří byli celý rok hodní. Anděl rozdával balíčky plné sladkostí, zatímco čert hrozil metličkou těm, kdo občas zlobí. V každé třídě panovala veselá atmosféra a děti měly radost, že Mikuláš nezapomněl ani na ně.

Na závěr Mikuláš všechny povzbudil, aby se snažili být příští rok ještě lepší. Návštěva z nebeských výšin nám připomněla, jak důležité je být k sobě laskaví a poctiví. Celý den jsme si náramně užili a už se těšíme na příští rok!

LAMPIONOVÝ PRŮVOD A ROZSVICOVÁNÍ STROMU

V sobotu před první adventní nedělí se po tradičním lampionovém průvodu u kostela sešli děti, rodiče i přátelé školy. Atmosféra byla kouzelná, světla lampionů osvětlovala chladný podvečer a všichni s napětím očekávali vystoupení žáků 1. a 3. ročníku. Děti zazpívaly několik vánočních písní, které vykouzlily úsměvy na tvářích všech přítomných a zahřály u srdce. Po vystoupení čekala na malé účinkující zasloužená odměna v podobě párku v rohlíku, zatímco dospělí si mohli pochutnat na svařeném vínu a jiném občerstvení.

Průvod a vystoupení zahájily adventní období tím nejkrásnějším způsobem - společným setkáním a radostnou vánoční atmosférou. Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci, a těšíme se na další adventní akce!

Blížil jsem se k tomu chlapci, který se opravdu chvílemi zasněně díval do autoparku, jakoby se zamýšlel. Když se vynadával, pokračoval v kreslení. Rozpálený prach vozovky naplňoval vše nepříjemným typickým pachem. Když jsem k němu přišel, otočil se na mne a v jeho očích jsem najednou uviděl záblesk jakéhosi pudového, podvědomého strachu. Nějak tak se asi dívá žena kojící dítě, když jí dveře do pokoje rozrazí po zuby ozbrojený žoldák. Byl to pohled, který říkal: „Já vím, že teď můžeš vše, ale že mi ani dítěti nic neuděláš.“ (Stejně tak se asi díval Archimédes na římského vojáka, který mu vpadl do místnosti a myslel při tom na jednu jedinou věc: „Neruš mi mé kruhy.“)

„Ahoj!“, řekl jsem mu tak kamarádsky, jak jsem to v daný okamžik v kanadách a s pistolí uměl a jak mi to to protivně horko dovolovalo. Přitom jsem si všiml, že na „předprvní“ příkopu má rozložené fixy a sešity.

„Co tady kreslíš?“, zeptal jsem se. Pootočil se, beze slova mi ukázal sešit a nepřestávaje kreslit řekl: „Cirkus.“

A pak jsem to uviděl naplno. To, co kreslil, nebyl cirkus, ale cirkusový zvěřinec. V sešitě byly klece plné divokých zvířat a i ta stránka byla těch klecí a těch divokých zvířat zavřených v nich plná. A tyče těch klecí se silou a divokostí té zvěře úplně prohýbaly. Byly zkřivené tím, jak se ta divoká zvířata z nich chtěla za každou cenu dostat ven. Co mi krom té realističnosti celé malby vyrazilo dech, bylo to, že ten chlapec maloval ty zkřivené a prohnuté mříže podle pravítka! Hned jsem se vzpomněl na Hanze. On svým pravítkem dával obrázkům nepřírozenou, kostrbatou, obludnou rovnost, ale ten chlapec podle něho, podle téhož pravítka kreslil křivky. (Tak pracuje skutečný umělec, ať si to někdo zkusí!) Já jsem ale najednou chápal, že on prostě nemůže jinak, že tam zuří permanentní nelítostný boj mezi syrovou divočinou a mezi civilizací. On jenom obtahoval skutečnost. Ta jeho křivost podle pravítka byla, jako když vám fyzici zarputile vysvětlují, proti všem vašim zkušenostem, že nejkratší spojnicí mezi dvěma body nemusí být nutně přímka, ale třeba oblouk. Čára kreslená na povrch koule vypadá při pohledu shora jako přímka a ze strany jako oblouk. I on kreslil podle pravítka rovné mříže, které se ale při pohledu na tu zvěř současně samy deformovaly. Jeho kresba mne najednou vtáhla do děje, který se snažil zachytit. Nebylo úniku, najednou jsem byl i já uprostřed toho litého boje. Díval jsem se na jeho obrázky a hlavou se mi honila spousta věcí. Před očima mi najednou začali defilovat všichni naivní malíři od Edwarda Hickse, přes Henriho Rousseaua, od Josefa Hlinomaze po Kamila Lhotáka. Najednou jsem pocítil obrovskou nepopsatelnou touhu poprosit toho chlapce, aby mi některý svůj obrázek... no jo ale co... dal? Hodí se přivlastnit si takové umění jen tak? Zneužít malého chlapce a mít list sešitu patřící do Národní galerie jen tak? Prodal? Co bych mu za to měl nabídnout, abych ho buď neurazil a na druhé straně, abych na takové vysoké umění vůbec měl? Pohládl jsem ho po hlavě, pochválil jsem mu jeho kresby a odcházel s hlavou plnou myšlenek.

Jak jsem se kdysi setkal s naivním malířstvím a jak jsem ho najednou pochopil.

Bylo letní odpoledne, blížila se třetí hodina a mi pomalu končila služba na bráně ve vyškovských kasárnách. Bylo to v době, kdy někdo mdlého rozumu nařídil, že služby se musejí i v horkém v nejprudším létě sloužit v saku a kravatě. Bylo to k nevydržení. Opasek s pistolí a kanady dotvářely ten únavný, neveselý a upocený obraz. Už jsem se viděl, jak předám službu a jak si na internátu dám sprchu a jestli mne vzpruží, tak možná ještě večer někam vyrazím. Do těch úvah, které mi dávaly sílu přečkat ještě těch pár minut, najednou na stole zazvonil telefon. „Tady je major Černý, u autoparku leží v příkopě nějaký kluk, dívá se tam dovnitř na techniku a něco si tam kreslí, běžte a seberte mu to“, ozvalo se nekompromisně ze sluchátka.

Žádného majora Černého jsem neznal, nebyl to můj nadřízený. Asi bydlel v nedalekých vojenských bytovkách a z okna něco viděl... Že by se mi do toho horka chtělo, to tedy ne, ale zase o nějaké nepříjemnosti se „zeleným mozkiem“, který vidí agenta CIA v malém klukovi, jsem ke konci služby věru nestál. Když vidí toho kluka, uvažoval jsem, viděl by i mne, jak jsem se na to vykašlal. No nic půjdu a mrknu na to. Otevřel jsem dveře a do tváře mne brutálně a nemilosrdně udeřil horký vzduch rozpáleného asfaltu. Po pár krocích jsem toho chlapce uviděl. Ležel asi sto metrů níž ode mne nohama v příkopu a na jeho hraně měl rozložené nějaké věci a skutečně si něco kreslil.

Než k němu v tom horku dojdu, musím předeslat něco o mém kamarádovi ze školy. Přezdívali jsme mu Hans. Při vyučování bylo tu a tam třeba něco nakreslit, nějaké schéma a tak. Zatím co my ostatní jsme to zvládli hravě od ruky, on používal ke kresbě čehokoliv pravítko. Buď normální, nebo takzvané velitelské, které jsme měli na vojně a které mělo vyražené různé tvary - ovály, kolečka, šipky a vlnovky, bez kterého si vojenské řemeslo nelze vůbec představit. Tak podle toho Hans kreslil absolutně vše. Jeho ruka tak s jejich pomocí vytvářela přehnaně hranatokatulé neforemné obludy, kterých měl plné sešity. Naše kresby byly neuměle obludné, kdyžto ty, co vytvářel on, byly takřikajíc normovaně obludné.

EDUBUS

Na konci listopadu se na parkovišti u naší školy objevil EDUbus - mobilní polytechnická laboratoř, která žákům přinesla zajímavé programy plné objevování a techniky. Během dopoledne se ve třech různých programech vystřídaly všechny ročníky a každá třída si užila chvíle plné tvoření a zábavy.

V programu **Vypusťte elektrony** se žáci 5. ročníku učili sestavovat jednoduché elektrické obvody, zkoumali vlastnosti materiálů při vedení proudu a vyzkoušeli si virtuální obvody. Žáci 3. ročníku v programu **Hrátky s mikroskopem** pozorovali objekty pomocí digitálních mikroskopů a objevovali fascinující detaily nejen na svém těle. Během programu **Roboti z EDubusu** se žáci 4. ročníku učili programovat roboty Lego SpikeEssential a pracovali s cykly a čidly. Po skončení výuky se do EDubusu přesunuli naši pedagogové, kteří měli možnost vyzkoušet moderní technologie a načerpat inspiraci pro výuku.

Celý den byl plný inspirace a ukázal, že věda a technika mohou být nejen užitečné, ale i zábavné.

Děkujeme EDubusu za nezapomenutelný zážitek!

Mgr. Zuzana Valová

Divadlo v Březnici

To, že v Březnici bylo v minulých letech ochotnické divadlo, víme už jen z vyprávění pamětníků a můžeme si o tom přečíst v kronikách. A nebylo to jen ochotnické divadlo, ale i divadlo loutkové.

Kořeny divadla byly v Březnici bohaté. Jsme rádi, že po dlouhé odmlce pokračuje divadelní tradice a místní ochotníci dovedou pobavit děti i dospělé nejen v Březnici, ale i v okolních obcích.

V listopadu jsme shlédli premiéru divadelní hry Žabka Carevna v podání A.I.D.S (Amatérská improviz. divadelní společnost). Naplněná sokolovna ocenila výborné herecké výkony místních herců.

Můžeme vzpomenout na hry od J. Cimrmana, pohádky pro děti i dospělé, které tato společnost již zahrála a některé dokonce v režii místního autora pana J. Plevy. Se svými „kusy“ se představili nejen na březnických prknech. Za zmínku určitě stojí, že od založení společnosti A.I.D.S. je jejím členem synovec zasloužilého umělce Josefa Somra.

Druhým divadelním březnickým spolkem je KOČ (Klub ochotných čertů), který každoročně obohatí mikulášskou nadílku pohádkou. Letos to byla krásná pohádka “O pravém a falešném čertovi”. Většina těchto pohádek pochází z jejich “vlastního pera”.

Děkujeme za krásné kulturní zážitky a přejeme všem ochotným hercům mnoho dalších úspěšných představení. Moc se na ně těšíme.
M. Burdelová

BOHOSLUŽBY V DOBĚ VÁNOČNÍ

Úterý 24. prosince ŠTĚDRÝ DEN	15:00 Březnice - <i>vánoční mše pro děti</i> 20:30 Bohuslavice - <i>půlnoční mše svatá</i> 22:00 Březnice - <i>půlnoční mše svatá</i>
25. prosince SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ <i>1. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
26. prosince Svátek sv. Štěpána <i>2. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
29. prosince Svátek Svaté Rodiny	8:00 Březnice <i>obnova manželských slibů</i> 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
31. prosince	16:00 Březnice <i>poděkování za uplynulý rok</i>
1. ledna SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
4. ledna <i>Tříkrálová sbírka</i>	8:00 Březnice <i>Požehnání tříkrálovým koledníkům (8:00 Březnice, 8:30 Bohuslavice, 9:00 Salaš)</i>

V neděli, 5. ledna 2025 jste všichni srdečně zváni v 15:00 hodin do kostela sv. Bartoloměje v Březnici na “Koledování u jesliček”.

Ty naše životy, jako obrázky z mozaiky, tvořeny jsou. Ze střípků radosti a bolu je skládáme. Tak ať v tom příštím roce jen kamínky zdraví a štěstí nacházíme. Ať na té naší pouti životem nikde nebloudíme. Slušnost, vlídnost a pokoru nepoztrácíme.

Nechť kouzlo svátečních okamžiků zažehne jiskru v očích našich. Ať Ten, který záchranu přináší, je s námi stále, nejen o Vánocích.

Zlaté spřežení vesele krajem cválá, gloria zní ze všech kostelů.

Půlnoční hvězda do závěje padá, a my vznášíme se na křídlech andělů.

Požehnané svátky vánoční Vám všem

Marie Nevěliková

„Jak je to dávno!

Bílé střechy, pod prsty zlato na ořechy,

maminka sladké mandle krájí

a děti ani nedutají.“

/Jaroslav Seifert/

Ze života farnosti

První neděli adventní požehnal P. Jaroslav Polách adventní věnce, kterých bylo letos ještě víc než loni.

Kurz pastoračních pomocníků úspěšně dokončil Josef Červený. Bude v naší farnosti vypomáhat jako akolyta.

Pomoc s úklidem

Již od r. 2006 se pravidelně po týdnu starají o čistotu a pořádek ve farním kostele sv. Bartoloměje v Březnici členové místních rodin.

Za tu dlouhou dobu se vystřídalo mnoho ochotných skupin farníků, kteří se starají o to, aby dům Boží, naše krásná památka, byla vždy čistě uklizená a připravená přivítat každého návštěvníka - místního, či příchozího.

Skupiny se pravidelně střídají po jednotlivých týdnech a bohužel se intervaly mezi jednotlivými službami zkracují. Je to proto, že těm starším ubylo sil, nebo z jiných důvodů museli službu ukončit.

Byli bychom vděční, kdyby se k nám přidali další ochotní pomocníci z rodin naší obce.

Není to nic náročného - v letošním roce připadala služba na rodinu cca 5x v roce. Zapojením dalších ochotných rodin by se intervaly ve službě ještě prodloužily.

Stejně tak je tomu i s péčí a úklidem kaple v Bohuslavicích a Salaši. Také by stávající ochotní farníci v jejich obcích uvítali pomoc dalších.

Pokud se rozhodnete pomoci, prosím přihlaste se do konce roku na faře. Děkujeme.
M. Burdelová

... a gloria zní ze všech kostelů

„O svatém Mikuláši, snížek často prší.“ Stará pranostika se letošní rok potvrdila, do bílého šatu se krajina zahalila. Svatý Mikuláš sice ještě po zelených chodníčcích putoval. Ale kdyby jen trochu posečkal, to by už s dárky na saních, zasněženou dědinou špacíroval.

Bílá peřina naši domovinu pokryla a řidičům, jako ostatně každoročně, nemalé problémy způsobila. Sněhu napadlo kapku víc, a tak kamióny opět ve všech pruzích zavadily a naše skvělé dálnice kompletně zablokovaly. Někteří mistři volantu si to dokonce protisměrem šinuli. A nebyt tragických nehod, zasmát bychom se tomu možná i mohli.

Říká se, že: “podzim bohatý na mlhu, věští v zimě mnoho sněhu.“ Však v této chvíli, kdy písmenka do klávesnice vyťukávám, těžko někdo ví, do jakého hávu se vánoční kraj nastrojí. No, řeknu Vám, nechtěla bych meteorologem být. Při všech těch výkyvech přírody a bleskových změnách, není asi snadné se do dlouhodobějších prognóz trefit.

Pokud mně paměť dobře slouží, nevzpomínám si, že by některé Vánoce mého dětství nebyly bílé.

A nás asi ani nenapadlo, že by tomu mělo být jinak. Mráz, sněhové vánice, závěje a vločky, něžně se k zemi snášející, za samozřejmost jsme považovali.

Nos jak střechýl, uši červené, ruce mrazem necitlivé. Nic tak banálního nás nemohlo od sánkování, bruslení, stavění sněhuláků, odradit. A my v promáčených botách a teplácích, zkřehlí jak herinek, jsme se kolikrát únavou sotva do vyhřátých světnic dobelhali. Však den příští, opět jsme za kamarády a zimními radovánkami pospíchali.

V chalupách jsme se moc nezdržovali. Možná tak akorát, když nás zvědavost nutila po almarách zglíňat, ukryté dárky vánoční v nich hledat.

Naše domovy cukrovím voněly a čas radostných okamžiků se kvapně přibližoval. Venku mrzlo, až praštělo, dlouhé rampouchy z okapů visely. Kouzelnými obrázky mráz okna zdobil a slavnostně nastrojený stromeček nás vítal.

Ty naše vánoční stromky do skromných šatů oděny bývaly. Jablíčky, ořechy, domácí čokoládou jsme je ověšovali. Plamínky svíček a prskavky tu atmosféru sváteční dokreslovaly.

Jak tajemné bývaly ty chvíle očekávání, než do ticha cinknutí stříbrného zvonku zaznělo!

A my s našimi drahými, při koledách, jsme příchod Spasitele oslavovali. A když to počasí dovolilo a cesta zafoukaná sněhem příliš nebyla, do vedlejší dědiny na půlnoční jsme chodívali.

To dnešní vánoční stromy už jinak vyšňořeny bývají. Ten nejdražší prý ve Spojených arabských emirátech měli. Perly, safiry, smaragdy, diamanty, stříbrné a zlaté koule ho zdobily. Do výše třinácti metrů se tyčil. A jeho cena? Jedenáct a půl miliónu dolarů čítala.

Se svátky vánočními mnoho tradic spojováno bývá. Zvyky se z generace na generaci dědí. Však postupem času mnohé do zapomnění upadají.

Při štědrovečerní večeři měli bychom kousek okoralého chleba sníst. To proto, aby nás štěstí neopustilo. Na Boží hod vánoční pak vajíčko, v ten den snesené, doporučuje se zbaštit. Jen takové prý v sobě kouzelnou moc ukrývá.

Naši předkové, zejména o zimním slunovratu, ale i na Nový rok, zapalovali dřevěné poleno. To se pentlemi a větvičkami nazdobilo, pálenkou polilo, medem natřelo a do ohně vhodilo. Tím popelem se pak půda posypala, aby úroda v příštím roce dobrá byla.

Jeden prazvláštní zvyk, třebaže z jiných míst, moji pozornost upoutal. I když první moment se mně prapodivným zdál. Posléze jsem však v něm jakýsi, a docela racionální, smysl objevila. Ten obyčej se každoročně v Peru pořádá. Na Štědrý den lidé všech věkových kategorií, spolu v ringu bojují. Spory a nešvary, které mezi nimi během roku vznikly, tak vyřešit chtějí. Každý tento souboj ale musí podáním ruky a objetím zakončen být. Jedině tak křivdy vyřešeny jsou. A lidé pak s čistým štítem do dalšího roku vstoupit mohou.

Jako svíce k adventnímu věnci, tak i vánočka k Vánocům patří. Ta štědrovečerní, stůl zdobila. Též se ale někde i první lednový den, se zapečeným hrachovým zrnkem, podávala.

Její historie je velmi bohatá. Možná ale málokdo ví, že podle ní byla v Praze nazvána ulice Celetná, která se nejdřív Caletná jmenovala. Caltu, jak se vánočce kdysi říkalo, tam pekli caltéři, a to už ve třináctém století.

Proplétání copů vánočky mělo symbolický význam. Věřilo se, že křížové pletení ochrání lidi před zlými silami. Nejsilnější spodní prameny, zemi, slunce, vodu a vzduch představují. V prostředním jsou spleteny rozum, vůle a cit. No a ty dva vrchní, vědění a lásku znamenají.

Tvar vánočky připomíná jezulátko v povijanu, v jeslích položené.

Při zadělávání těsta přísná pravidla platila. Hospodyně musela mít na sobě bílou zástěru a na hlavě šátek. A úkol asi nejtěžší? Po celou dobu připrav promluvit nemohla. Aby těsto dobře vykynulo, měla vyskakovat co nejvýš. Při pečení nesměla vánočka prasknout nebo se připálit. To by bylo špatné znamení. Peklo se jich tolik, kolik měla domácnost členů. Při sváteční večeři hospodář tu největší nakrojil a po krajíčku všechny, včetně dobytka, podělil.